

quandā habet cū admiratione. Οὐδ' ενός.]abūdate A videtur hic genitiuus, sed non caret sua vi, sonat quasi dicas, vt nihil cuiusquā rei, id est, nulla omnino res, vt nihil quidquam. Postea quā hie, quem ego semper hactenus probum virum esse putauī, fallax est, & versutus, meritō credam nullum amplius virtuti & probitati relictum locū. Criminibus falsis Blepsidemus conatur eruere

Ως οὐδ' ἀπερῶς ὑγίης ὄσιν ἐδενός.
 Αλλ' εἰσι τῶ κέρδους ἀπαντες ἤπρονες.
 Χρ. Οὐτοι μὰ τῷ Δῆμητ' ὑγιάνειν μοι δοκεῖς.
 Βλ. Ως πολὺ μεδέσῃχ, ὧν περτέρον εἶχε, ζό-
 πων.
 Χρ. Μελαγχολᾶς ὦ νῦθροπε, νῆ τὸν ἐρανό.
 Βλ. Αλλ' ἐδὲ τὸ βλέμμα ἄπτ κ' ἠώσαν' ἐχει.
 Αλλ' ἐσιν ἐπίδηλον τι πεπανωρηκόπι.
 Χρ. Σὺ μὲν οἶδι, δ' κερφ' ζεις. ὡς ἐμοῦ τι κεκλο-
 φότθ,
 Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλεψίδ. Μεταλαβεῖν ζη-
 τῶ; τίθθ;
 Χρ. Τόδι' ὄσιν ἐτίσθον, ἀλλ' ἐτέρος ἔχον.
 Βλ. Μῶν ἐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤρπακας; Χρ.
 Κακοδαμονᾶς.
 Βλ. Αλλ' ἐδεμῶ ἀπεσέρηκας γ' ἐδένα;
 Χρεμ. Οὐ δῆτ' ἔρωγ'. Βλεψίδ. Ως Ἡεράκλεις·
 φέρε, ποῖ τις οὐδ'
 Τεάποιτο; τάλιηδὲς γὰρ οὐκ ἐδέλεις φεά-
 σαι.
 Χρεμ. Κατηγορεῖς γδ, ὡρὶν μαδεῖν τὸ περ-
 γμά μου.

Σχόλια. Μεδέσῃχ ὧν περτέρον.] παρῶν κ' ρησιός
 ὦν, νῦθ πανούργος γέγονεν. Επιδηλόν τι.] ἀλλ' ἐσιν τὸ
 βλέμμα ἀπτέρομοιον πεπανωρηκότι βλέμματι.

GERARDVS. Μεδέσῃχ] pro μεδέσῃχε, per-
 fectum medium à μεδειςήνομαι, recedo ab aliqua
 re, vt antiquos mores procul ablegauit qui nūc
 tam veterator est, quā olim candidus fuit. ὧν
 pro οὐς. relatiuum sequitur casum antecedentis
 Attica constructione. κ' ἠώσαν, in vno loco, vt
 vultus est imago animi, ita oculi sunt indices.
 Propterea dicunt animum in oculis habitare, in
 illisque peculiarem animi sedem esse, ex oculis
 enim, mentis vel lenitatem, vel constantiam, irā,
 factum, mansuetudinē, in summa sicne an sic af-
 ficiamur posse colligi. Obiicit ergo Blepsidem'
 Chremylo, quod nunc versutior factus quā olim
 fuisset, non ita vt quōdam placidis sit oculis, sed
 mobilibus, & huc illuc circumspectantibus, quo
 vult probatum, mentē Chremyli sic ad alios fal-
 lendos versatīle esse & ad omne genus impostu-
 rā excogitandū accommodam. ἐπίδηλον. oculus est
 persimilis veteratori, id est prorsus qualis solet
 esse veteratori: te improbū manifestē notat tuus
 aspectus, prae se fert nescio quid, quo te perperā
 aliquid fecisse liquidō constat.

Σχόλια. Οἶδ' ὁ κρῶζεις] παροιμία ἐπὶ τῷ θρυ-
 λέντων ὡς αἱ κορώναι. ἀντὶ τῆς οὐ ἀναί κ' κάτω περὶ τῆς κε-
 κλοφέναι μοι δεξιέρη. Ως ἐμῶ τι κεκλοφόςτος.] τὸ ὡς ἐκ
 ἐσιν ἐνλαῦθα ἀντὶ τῶ ὅτι ὡς οἰονταί τινες. ἐ γὰρ ὄσιν περὶ
 τὸ ζητεῖς, ἀλλὰ περὶ τὸ κεκλοφόςτος. Ἐξίν ἀντὶ τῆς κα-
 δασίζων οὐκ περὶ τὸ κρῶζεις, τολειπὸν λέγει κομματι-

rationem qua diues factus sit Chremylus, nā vi-
 det quo animo ille hęc obiiciat, propterea æquā
 nimitatem seruat, & probra patiēter refellit ob-
 icta. Η' ἤπρονες & κέρδους lucro inferiores, quales
 sunt qui per auaritiam vsū pecuniarū nesciūt.
 Qui pecuniis cōmodēs, & vt oportet vitur, illis
 imperat, illis est superior. Qui vti nescit, illis fer-
 uit, & inferior est.

BL. Deus bone, vt nihil quicquā sani est vsuā:
 B Adeoque omnes ad vnum lucro seruiunt.
 CH. Non tu sat mihi sanus videre, per Deum.
 BL. Quā longē à pristinis recessit moribus?
 CH. Per cælum, mi vir, atra te bilis agitat.
 BL. Sed neque vultum satis fixū habet: & mo-
 biles
 Oculi, veteratorum animum palām arguunt.
 CH. Noui iā, quō tu hęc crocites: vt mei scilicet
 C Furti, si quod commiserim, partem auferas.
 BL. Ego vt partē auferam? cedo cuiusnam rei?
 CH. Hoc non ita est: nam ego quod ago, longē
 aliter se habet.
 BL. Num tu non es furatus, sed tantummodo
 Rapiuisti? CH. Larue te atque intemperie agi-
 tant.
 BL. At neque quēquā circumuenisti fraudibus?
 CH. Non ceriē. BL. ὁ Hercules, quonam se qui-
 sspiam
 Vertat, si tu verum non vis faterier?
 CH. Qui tu me damnas, antequam rem noue-
 ris.

κῶς. Απεσέρηκας.] ἔποσέρῶ ὄσιν ὄσαν ὡς περὶ ἀθηλά
 τινός λαβῶν εἰς δεξιέρη χωρήσω, κ' αἱ ἐθέλω διδόναι
 αὐτῶ, κ' αἱ ἔλαβον.

GERARDVS. Κρῶζεις.] verbū κρῶζειν, signi-
 ficat κρῶζειν ὡς κορώνη, ἢ κόραξ, id est, vocem edere,
 qualis est cornicū, vel coruorū. vbi ad cornices
 refertur, significat ineptē garrirē: cornicari Lati-
 ni dicunt. Ad coruos si referas, est prædæ inha-
 re, Latini crocitare à voce coruorū cro, cro, cro,
 vt Græci κρῶζειν effinxerunt. Chremylus Blepsid-
 demum cum coruo confert qui in partē prædæ
 venire laborat. ὡς ἐμῶ. quasi ego sim furatus ali-
 quid. τίνος. Genitiuus hic pendet à μεταλαμβάνω,
 quod genitiuo iungitur, vt ferē fit vbi non totū,
 sed pars tantū significatur. τὸδι'. hoc, hęc opes
 quas audisti mihi esse, non sunt vt dicis, nō sunt
 scilicet sacrilegio paratæ. ἔχον. ἔστι. est habens, id
 est, ἔχει. alia ratione diues fiam quā dicas. ἤρπα-
 κας. Hoc nimis festiuē dictum. Dum obiectū vi-
 tium fingit se corrigere, alterum subiicit, & in-
 gerit quod est priori deterius: raptor enim qui
 rem alienam tollit vi, nocentior est fure, qui
 clam aufert. Non abludit hinc quod vulgō
 dicitur in edaciores: Non edis, sed deuoras.
 G κακοδαμονᾶς. vt Blepsidemus vitia maiora in-
 tendere studet, ita & Chremylus eum grauior-
 ribus conuitiis infectatur. Leue non est con-
 uitiium, οὐκ ὑγιάνειν μοι δοκεῖς. Peius autem
 est, μελαγχολᾶς. Omnium autem teterrim-
 um est κακοδαμονᾶς, id est, cacodamone
 agitaris. Dixerunt cacodamones esse spiri-
 tus malos,